



## **בבית המשפט העליון**

**בש"א 7703/15 - א'**

לפני : כבוד הרשמת ליאת בנמלך

המבקשת : פלונית

נ ג ד

המשיבים : 1. פלוני  
2. פלוני

### **בקשה להארכת מועד**

### **החלטה**

1. בפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו מיום 21.9.2015 בו התקבל ערעור שהגיש המשיב 1 על פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה בתל-אביב-יפו בעניין זכויות בדירת מגורים.

בפתח הדברים אציין כי מתן ההחלטה התעכב בשל המתנה לתגובת המשיב 2 לבקשה, וזאת נוכח קושי של מזכירות בית המשפט להמציא את החלטתי מיום 24.11.2015, בה התאפשר למשיבים להגיש תגובה לבקשה, לידי המשיב 2. כמו כן, בשל תקלה בקשות המבקשת למתן החלטה, בהן הבהירה את דחיפות מתן ההחלטה, לא הועברו לעיוני אלא תויקו בתיק.

ולגופם של דברים. הבקשה הוגשה ביום 12.11.2015 ונטען בה כי ייצוגה של המבקשת הוסדר שלושה ימים לפני הגשתה, שכן בא-כוחה בערכאה קמא חזר בו מן ההסכמה לייצגה בהליך. בהשלמה אותה הגישה המבקשת בהתאם להחלטתי הוסיפה והבהירה כי פסק הדין הומצא לידי בא-כוחה בערכאה קמא ביום 15.10.2015 (והוגש

בעניין זה תצהיר מטעמו וכן עותק חותמת "נתקבל" מאותו מועד), וכי אך ביום 8.11.2015 הסתבר לה כי בא-כוחה החליט שלא לייצגה בהליך הערעורי. מכאן בקשתה, למתן ארכה של שלושים ימים להגשת ההליך.

המשיבים טוענים שניהם כי דין הבקשה להידחות.

2. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר שבפניי ואיזנתי בין כל השיקולים הצריכים לעניין, החלטתי להיעתר לבקשה.

טעם התנגדותו המרכזי של המשיב 1 למתן הארכה נעוץ בטענה כי הבקשה הוגשה לאחר שהמועד להגשת ההליך הערעורי חלף, ועל כן הסתמך הוא לטענתו על סופיות פסק הדין. המשיב 1 ער לכך שאם נמנה את הימים להגשת ההליך למן המועד בו לפי הטענה הומצא פסק הדין לבא-כוח המבקשת בערכאה קמא הוגשה הבקשה שלושה ימים טרם חלוף המועד להגשת ההליך (מועד אשר חלף ביום 15.11.2015), אלא שלטענתו יש למנות את הימים הנתונים להגשת ההליך למן מועד הידיעה על פסק הדין. בהקשר זה טוען המשיב 1 כי מן התייעוד באתר "נט המשפט" עולה כי בא-כוח המבקשת בהליך קמא צפה בפסק הדין ביום 11.10.2015, ולטענתו את הימים שהיו נתונים למבקשת להגשת ההליך יש למנות למן מועד זה. מכאן טענתו כי הבקשה הוגשה יומיים לאחר חלוף המועד להגשת ההליך הערעורי.

איני מוצאת לקבל טענה זו של המשיב 1. ראשית, מועד הצפיה של בא-כוח המבקשת כפי שהוא מתועד באתר "נט המשפט" אינו בבחינת המצאה כדין של פסק הדין לידיו (ראו ע"א 3693/15 לנגוצקי נ' רציו חיפושי נפט שותפות מוגבלת, פסקה 2(א) (5.11.2015)). שנית, בניגוד לטענת המשיב 1 ככלל יש למנות את הימים הנתונים להגשתו של הליך ערעורי למן המועד בו נערכת המצאה כדין של ההחלטה עליה מבקשים להשיג, ונפסק בהקשר זה כי "כלל ההמצאה כדין הוא, אפוא, הכלל הנוהג והמחייב, ועל פיו חייב בעל דין לכלכל את התנהלותו הדיונית" (ראו בש"א 1788/06 קלינגר נ' זקס, פסקה 6 (13.11.2007) (להלן: עניין זקס) וראו לשון הוראת תקנה 402 סיפה לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984). עוד נקבע בפסיקה כי רק "במצבים חריגים וקיצוניים" בהם מוכח כי "חובת תום הלב הדיונית מחייבת בעל דין לנקיטת צעד דיוני על פי ידיעתו, גם בלא שקיבל המצאה כדין של הפסק" יש למנות את הימים הנתונים להגשת הליך ערעורי על החלטה למן מועד הידיעה עליה, ולא למן מועד ההמצאה כדין (ראו: עניין זקס, פסקה 7. כן ראו רע"א 8467/06 אבו עוקסה נ' בית

הברזל טנוס בע"מ (8.7.2010) (להלן: עניין אבו עוקסה); רע"א 11286/05 זמיר נ' בנק לאומי למשכנתאות בע"מ, פסקה 14 (8.7.2007).

בענייננו לא הרים המשיב 1 את הנטל להוכיח כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות לסטות מדרך המלך של כלל ההמצאה. כך למשל לא נטען כי המבקשת נקטה בהליכים כלשהם על בסיס פסק הדין כבר במועד בו נודע לבא-כוחה אודותיו או כי בעקבות מצג שיצרה לאחר מועד הידיעה כאמור שינה המשיב 1 את מצבו לרעה. בנוסף משך התקופה שבין מועד הידיעה למועד ההמצאה כדין הינו קצר מאוד (ארבעה ימים) כך שאין לומר כי עמידתה של המבקשת על "כלל ההמצאה" עולה כדי חוסר תום לב (ראו עניין אבו עוקסה, פסקה 29). עוד אציין כי בניגוד למשתמע מתגובת המשיב 1 איני רואה לפקפק במועד ההמצאה הנטען על ידי המבקשת, ויוזכר כי צורך בהקשר זה תצהיר של בא-כוחה וכן אסמכתא של חותמת "נתקבל" (ויצוין כי נתון זה עולה בקנה אחד גם עם הרישום באתר "נט המשפט").

הנה כי כן, במועד הגשת הבקשה טרם התגבש אינטרס המשיבים בדבר סופיות פסק הדין.

3. למסקנה זו, לפיה הבקשה הוגשה טרם שהמועד להגשת ההליך הערעורי חלף (ויצוין כי גם לגישת המשיב 1 הבקשה הוגשה יומיים לאחר חלוף המועד, כך שגם לגישתו אין מדובר באיחור משמעותי), יש להוסיף את הנסיבות המפורטות בבקשה. מן הבקשה ומן התצהירים שצורפה לה עולה כי המבקשת ובא-כוחה בערכאה קמא לא הגיעו לידי הסכמה לעניין הגשת ההליך הערעורי סמוך לפני שהמועד להגשת ההליך חלף, וכי מיד לאחר מכן פנתה המבקשת לבא-כוחה הנוכחי על מנת שייצגה. בנסיבות אלו ובשים לב גם למהות ההליך שהגשתו מתבקשת - הליך ערעורי על פסק דין של בית המשפט המחוזי בו התקבל ערעור שהגיש המשיב 1 על פסק דין של בית המשפט לענייני משפחה לעניין זכויות בדירת מגורים - סבורני כי התוצאה אליה מכוונים המשיבים, לפיה תחסם דרכה של המבקשת לבית משפט זה, תהא בלתי מידתית.

אשר על כן, הבקשה למתן ארכה מתקבלת. בהתחשב בזמן אשר חלף למן מועד הגשת הבקשה, תגיש המבקשת את בקשת רשות הערעור בתוך שבעה ימים מעת המצאת החלטה זו לידיה. כמו כן, היות והמשיבים נדרשו להגיש תגובות מטעמם לבקשה, בקשה הנובעת בעיקרה מן הקושי של המבקשת בהסדרת ייצוגה, תותנה קבלתה של בקשת רשות הערעור לרישום באישור אותו תציג המבקשת בדבר תשלום

הוצאות המשיבים - סך של 2,500 ש"ח למשיב 1, וסך של 750 ש"ח למשיב 2. בפתח ההליך תציין המבקשת את מתן הארכה כאמור (ותצרף החלטתי כנספח).

ניתנה היום, ה' בשבט התשע"ו (15.1.2016).

ליאת בנמלך

ר ש מ ת